

mig, at det Andet, at de f. Ex. begge prædike om Søndagen, den ene om Fornmiddagen og den anden om Eftermiddagen, heller ikke kan volde nogen Uenighed. I det Hele vil det glæde mig meget, hvis jeg har Ret, og den høitærede Kultusminister vil bekræfte, at Valgmenighedsmedlemmerne allerede have Lov til at benytte Sognekirken til de Handlinger, jeg har talt om. Jeg kan altsaa ikke Andet end anbefale vort Ændringsforslag. Vi viste derved en Smøbekommen mod det andet Thing, og jeg har Haab om, at Lovforslaget saa vil gaa igjennem og ogsaa vil blive vedtaget der. Endnu maa jeg tale om en lille reel Forandring, som der er foreslaaet ved vort Ændringsforslag, idet der for Øvrigt kun er en Redaktionsforskjel mellem dette Forslag og det, der forelaa ved Sagens tidligere Behandling her i Thinget. Realitetsforandringen er den, at Tallet er forandret fra 10 til 20. Dette er gjort, fordi Forandringen, skjøndt den for Enkelte af os ikke har stor Betydning, for Andre var en Betjænkelse for at gaa med til at stille Ændringsforslaget, og da dertil kommer, at det er et Tal, som nu engang er opstillet i Loven af 1868, saa ere vi blevene enige om ogsaa her at fastholde det. Naar den ærede foregaaende Læser mente, at Redaktionen ikke var heldig, idet der ikke stod, at de nævnte 20 Personer skulde have de samme Kvalifikationer, som ere angivne i Loven af 1868, saa kan jeg dog rigtignok ikke forstaa Andet, end at, naar der staar: et Antal af 20 af de benævnte Personer, er det af saadanne Personer, som der ere angivne, og hvad er saa det for Personer? (Ma a vrig: Der staar ikke: af de der nævnte Personer, men der staar: „det deri nævnte Antal Personer.“) Ja, det deri nævnte Antal Personer, og disse Personer ere: Familiefædre, Enker, kort sagt de Samme, som ere specificerede i Loven. Jeg tror ikke deri kan være nogen Feil.

Spørgsmaal: Da jeg var med til ved anden Behandling at indbringe Ændringsforslag til Loven, som vare enslydende med det, der nu foreligger fra det andet Thing, saa er det naturligt, at mit Ønske er at faae Lovforslaget vedtaget, saaledes som det er kommet tilbage til os, og jeg maa anbefale Forslaget i denne Skikkelse til Vedtagelse af det høie Thing. Da jeg ved tidligere Leilighed baade har anbefalet Forslaget og sagt, hvorfor jeg mente, at det vilde være heldigt, at det blev vedtaget, skal jeg ikke trække Thinget med en Øjentaagelse deraf. Jeg skal kun gjøre en Bemærkning med Hensyn til en eneste af de Indvendinger, som det ærede 1ste Medlem for 1ste Kredss (Madvig) fremkom med: Det ærede Medlem mente, at det ikke var i Valgmenighedernes Interesse, at de theologiske Kandidater fik Ret til at blive kaldede til Valgmenigheder, idet han nemlig gik ud fra, at Valgmenighedspræstens Stilling var vanskeligere end Sognepræstens, og at det derfor vilde være

heldigt, om han havde modtaget sin første præstelige Uddannelse ved Virksomhed som Sognepræst. Jeg tror, at det ærede Medlem her gaar ud fra en feil Forudsætning, og jeg tror, at det langt fra kan anses for at være givet, at Valgmenighedspræstens Stilling er vanskeligere end Sognepræstens. Jeg skal blot fremhæve dette, som jeg allerede tidligere har udtalt her i Thinget, fordi det ærede Medlem lod til at lægge saa megen Vægt derpaa. Med Hensyn til det Forslag under Nr. 2, som er stillet af 8 ærede Medlemmer, da skal jeg takke dem for den Smøbekommen, som de have viist os ved her at fremkomme med et Forslag med Hensyn til Kirkerens Benyttelse. Det har gjort mig ondt, at jeg har troet at være nødsaget til at stille et Ænderendingsforslag dertil, fordi jeg meget frygtede for, at Forslaget vilde blive aldeles frugtesløst paa saa mange Steder, naar det fastsattes, at der skal være 20 Familier i samme Sogn, for at de kunne benytte Sognekirken. Jeg er ikke i Besiddelse af Data, hvoraf jeg kan se, hvor mange Familier der har hørt til et og samme Sogn i de Valgmenigheder, som allerede ere blevene stiftede, men det er blevet sagt mig, at da den store Valgmenighed i Hyslinge danne sig, skal der ikke strax have været 20 Familier der i Sognet. Jeg kan derfor ikke tilraade at sætte Antallet op til 20 af den Grund, som det ærede 1ste Medlem for 1ste Kredss (Madvig) anførte imod de Herrers Forslag, nemlig at Valgmenighederne derved vilde blive Herre over temmelig mange Kirker, men man kunde jo muligen ændre Forslaget derhen, at Valgmenighederne kun maatte benytte den Kirke, som Præsten bor nærmest ved, og som egentlig maatte betragtes som Hovedstedet for Valgmenigheden, samt muligen en Kirke til. Da der imidlertid ikke foreligger noget Forslag i denne Retning, saa er det for Diebliffet frugtesløst at omtale det videre. — Med Hensyn til Kirkerens Benyttelse er det et Punkt, som det ærede 1ste Medlem for 1ste Kredss ikke omtalte, men som jeg tror dog har nogen Vægt, nemlig den Stilling, som Valgmenigheden har, idet en saadan Menigheds Dannelse kun er en Nødhjælp. Det er ønskeligt, at Loven om Valgmenigheder kun benyttes, hvor der er Omstændigheder tilstede, som kunne forandres, saa at Valgmenighederne, naar dette sker, gaa tilbage til Sognemenigheden. Det, at der en Kirkebygning, vil altid være en Hindring for, at Valgmenigheden vender tilbage til Sognemenigheden, thi man kan ikke forlange, at Menigheden, naar den føler sig opbygget i den Kirke, som den har opført, skal kunne forlade denne uden at føle, at det er et tungt Offer at gjøre, og derfor er det min Overbevisning, at de, der ønske, at Valgmenighedsloven skal benyttes saa lidet som muligt, maa stemme for, at Kirkerne overlades til Valgmenighedernes Brug. Jeg frygter ikke for de Røntninger, som ere blevene omtalte. Valgmenigheden maa naturligvis finde sig i, at